

H. förs den 7 Oktober 1895

Älskade syster!

Mycket tacksam för fadderskapet, kändes det nog ledsamt, att icke personligen få närvara vid den lillas dopakt, men i tankarna var jag nog med och önskade att hon skulle få de bästa gåvor till faddergåfva. Terner beder äfven om sin hälsning och sänder sin lyckönskan som fadder. Dessutom beder föräldrarna mig skildt framföra deras hälsningar. Mamma säger att hon är så illtyckt öfver att hon så litet kan bevisa dig sin kärlek, nu då du som sjuk kanske mest vore i behof af den, icke har hon ens kommit sig till att skriva, men tillfället må

nu vara hvilket som helst, der-
till kommer hon sig icke. Gerna
skulle vi villat litet tidigare veta
när barnsölet skulle blifva, men
svårt var det väl äfven för eder
att veta det desto tidigare. Har
Faster redan flyttat till eder, om
hon nu skulle hafva gjort det,
så skulle du hafa sämre dä-
skiel är bortsett. Mycket nyfiken
är jag dessutom att höra hvad
flickan fick heta. Elna Sadenius,
född Streng, på hvars bröllop vi
voro sednaste höst, har nu också
en liten flicka och den fick heta
"Laila Kaarina". Det första namnet
var riktigt ett favoritnamn för vår
klass då vi voro på tredje klassen
och lyste en norsk-lapisk bok, som
hette Laila efter hufvudpersonen. Den
tiden voro vi väl alla fast beslutna
att "min dotter, ifall jag hade en
sådan" skulle heta Laila, jag tror

ända, att Elna var den första
som var sitt fordnas ideal trogen.
Tänk sedan, den Toni Schoultz, jen-
ny Proedekers syster om du minnes,
som sedanast jul firade bröllop
och nu i dessa dagar fått tvillingar.
Nog var nu väl den surprisen bra
oväntad till som Toni alltid varit
en ytterst bortskämd och i synner-
het bortklämd flicka. Bra hörs
det dock ha på gäddt, måtte hon ha
krafter att sköta två och måtte de
bliva och leva, små och ynkliga
hörde de varit och dessutom var
det en gosse och en flicka. - Glä
har varit så makalöst vackra
aftnar med det härligaste män-
sken. Lördag afton, efter timmar-
nas slut på pigakademin, som
äter börjat, hittade Paula, Elini
och jag upp, att fara ut och
åka. Alla sattes vi oss på sam-
ma isvaschik, jag satt mig på

kuskbocken med ansiktet mot
dem som satt i, och så bar det af
ett kvarf omkring Tölö viken samt
litet inåt skogen. Det var så ma-
kalöst vackert och vi njöts så obe-
skrifligt, att vi voro riktigt nöjda
öfver ett så fippigt påhitt och kom-
mo alla öfverens om att det var
ett mycket större nöje än många
andra fina tillställningar. Des-
sutom var jag på förmiddagen i
går till "Töjola" där Line Wick-
ström arbetar, tillsammans med
henne för att telefonera till es-
freds. Där får man telefonera
avgiftsfritt och dessutom finns
där två lurar så man hör bättre.
Trefligt var det att tala med
dem så mycket man på den
korta tiden 4 minuter hann, de
voro alla välmaende utom Ju-
lias mor, som fått någonsorts
åkomma i sitt ben, så hon endast